

Echa z Konwencji - Białogard

3-5 sierpnia 2007 r.

„Słowo Chrystusowe niech mieszka w was obficie” – Kol. 3:16.

To przesłanie apostoła Pawła było hasłem trzydniowej uczty duchowej w Białogardzie, na której zebrało się około 600 osób braterstwa, sympatyków oraz młodzieży i dzieci. Była to już 26. konwencja na tym miejscu, zorganizowana dzięki łasce i Opatrzności Bożej przy udziale i pomocy braterstwa z innych Zborów.

W pierwszym dniu przewodniczył brat Jan Knop, starszy miejscowego zboru, który na wstępie powitał zebranych gości i życzył wszystkim pokoju Bożego i Jego błogosławieństw w ciągu całego pobytu na tym miejscu.

Pierwszym wykładem służył brat Daniel Krawczyk, którego tematem była nauka zawarta w haśle konwencji: *„Słowo Chrystusowe niech mieszka w was obficie”*. Dalsze słowa tego wersetu mówią, by to słowo mieszkalo we wszelkiej mądrości. Poprzednie wersety wskazują, jak należy prowadzić życie, aby to słowo, Prawda Chrystusowa wywarła dodatni wpływ na nasz rozwój duchowy. Brat zachęcał, aby tę społeczność wykorzystać w celu wzrostu znajomości Prawdy w obfitości.

Drugim wykładem usłużył gość z Francji, brat Mariusz Kwarcia. Temat *„Trzy albo cztery znaki Mojżesza”* zawierał naukę z życia męża Bożego Mojżesza, gdy Bóg zlecał mu zadanie bycia wodzem narodu wybranego. Mojżesz wzbraniał się, gdyż pamiętał, że nie był rozumiany przez swoich i zmuszony był uciekać. Bóg dał mu moc dokonania trzech znaków dla przekonania swoich braci, że na pewno został posłany przez Boga, natomiast dla niego był dany specjalny, czwarty znak: 2 Mojż. 3:12 *„Gdy wyprowadzisz lud z Egiptu, służyć będziecie Bogu na tej górze”*. W znakach tych zawarta jest ważna nauka, która ma wypełnienie w czasach wtórej obecności naszego Pana.

Po przerwie obiadowej brat Stanisław Kuc służył tematem z Obj. 5:11-12 *„Godność Baranka”*. Brat w oparciu o świadectwa proroków i Nowego Testamentu wykazał, że wszystkie wydarzenia z życia Pana Jezusa – Baranka Bożego, były przejrane przed założeniem świata i wypełniały się w ściśle określonym czasie. Za dokładne wypełnienie woli Bożej Baranek – Jezus Chrystus został obdarzony najwyższą godnością.

Ostatnim, czwartym wykładem w tym dniu służył brat Franciszek Olejarz. Temat jego rozważań: *„Wtóra obecność Pana a Tysiąclecie królowania Chrystusa”* jest bardzo ważnym zagadnieniem, gdyż niewłaściwe zrozumienie tych dwóch kwestii powoduje wiele sprzecznych myśli. Jakkolwiek Pan przyszedł po raz wtóry z pełnią władzy królewskiej, to jednak tysiącletni czas królowania nastąpi, gdy Kościół – kompletny Chrystus Głowa i Ciało dokona swojej ofiary. Obecny czas jest intensywnym przygotowaniem do mającego wkrótce nastąpić wesela Barankowego oraz inauguracji tysiącletniego królowania nad światem.

W drugim dniu konwencji przewodniczył brat Henryk Głąb.

Jako pierwszy w tym dniu brat Józef Sygnowski służył tematem: *„Nie lękajcie się! Eliasza przyjdzie i wszystko odnowi”*. Była to lekcja z Ew. Mateusza 17:1-12 dotycząca wizji dokonanej podczas przemienienia Pańskiego. Uczniowie Piotr, Jan i Jakub będący świadkami cudownego wydarzenia byli tym zjawiskiem przerażeni. Pan ich uspokaja i przekazuje ważną naukę wynikającą z wypełnienia tej wizji. Jest to nauka dotycząca restytucji, odnowienia wszystkiego, a dokona tego pozaobrazowy Eliasza – kompletny Chrystus. Proces restytucji miał przebiegać w dwóch etapach i obecnie trwający proces dotyczy ziemi – społeczeństwa, a wkrótce nastąpi proces dotyczący indywidualnego naprawienia jednostki ludzkiej. Temat ten był kontynuacją ostatniego wykładu z dnia poprzedniego.

Brat Daniel Kaleta podzielił się rozważaniem z prorocтва Jeremiasza, rozdział 35. na temat: *„Posłuszeństwo Rechabitów”*. Bóg przez proroka daje za przykład narodowi izraelskiemu bractwo Rechabitów, jak skrupulatnie przestrzegali nakazu swoich ojców dotyczącego sposobu ich życia. Natomiast Izrael, mimo nieustannych nakazów i napomnień, jest nieposłuszny względem prawa Bożego. Z przykładu tego wypływa piękna nauka dla nas, a szczególnie dla młodego pokolenia, jak należy cenić i pielęgnować dorobek naszych ojców i braci, którzy tworzyli podstawy naszej społeczności, dzięki której możemy cieszyć się bogactwem Prawdy i wolnością od powszechnych w świecie nałogów.

Trzecim wykładem służył brat Paweł Dąbek na temat: *„Pieśni stopni”*. Psalmi od 120 do 134 są psalmami zwanymi Pieśnią pielgrzymek lub Pieśnią stopni. Były one śpiewane uroczyście podczas wstępowania do świątyni. W psalmach tych jest zawarty cały plan Boży w rozwoju Jego ludu, zarówno błogosławieństwa, jak też doświadczenia w życiu cielesnego i duchowego Izraela.

Po przerwie obiadowej był wykład do chrztu, którym usłużył brat Jan Kopak. Zgodnie ze słowami, które wyrzekł rzezaniec królowej etiopskiej Kandaki do Filipa (Dzieje Ap. 8:36-37) „*Cóż stoi na przeszkodzie, abym był ochrzczony?*” istotnie nic nie powinno stać na przeszkodzie tym, którzy uwierzyli i pragną korzystać z jeszcze trwającego przywileju, gdy wąska droga prowadząca do żywota trwa. Brat zachęcał, by korzystać z łaski powołania i usprawiedliwienia, które zapewnia ofiara Zbawiciela Jezusa Chrystusa. Do symbolu chrztu przystąpiło 10 młodych osób. Przy zanurzaniu w rzece Parsecie usłużywał brat Henryk Szarkowicz. Wszyscy uczestnicy konwencji składali serdeczne życzenia błogosławieństw Ojca Niebieskiego w ich poświęconym życiu.

Ostatnim nabożeństwem tego dnia było „Zeznanie świadectw”, a przewodniczył w nim brat Stanisław Sławiński. Myślą przewodnią tej społeczności była treść hasła konwencji „*Słowo Chrystusowe niech mieszka w was obficie*”. Brat zwracał uwagę, by biorący udział w zeznaniach wypowiadali się, jak nauka Chrystusa miała i ma wpływ na ich życie w rodzinie, w społeczności braterskiej i otoczeniu. Głos zabrało kilkanaście osób, które w różny sposób przedstawiały swoje przeżycia z uwzględnieniem następstw wynikających z nauki Chrystusa w rozwoju życia duchowego. Społeczność ta zakończyła się dość późno, bo około godziny 20, mimo to uczestnicy byli zadowoleni z bogatych przeżyć tego dnia. Po kolacji jeszcze długo rozbrzmiewały na sali pieśni śpiewane przez liczne grono braterstwa.

W trzecim dniu przewodniczył brat Edward Szarkowicz. Brat Stanisław Sroka jako pierwszy w tym dniu podzielił się rozważaniami na temat: „*Jezus Chrystus syn Abrahama, syn Boży*”. Jezus i Abraham są najchwalebniejszymi postaciami opisanymi w Piśmie Świętym. W Ew. Mat. 1:1 rodowód Pana Jezusa podaje, że jest On synem Dawida, syna Abrahama, a więc Abraham jest ojcem Pana Jezusa. Chrystus – Nowe Stworzenie również jest synem Abrahama, co wynika z obietnicy danej Abrahamowi. Apostoł Paweł pisze: „*Jeżeli jesteście Chrystusowi, jesteście potomkami Abrahama*”. W oświadczeniu tym zawiera się cudowny punkt widzenia Bożego przedstawiony w Jego planie.

Drugim wykładem usłużył brat Edward Pietrzyk, który mówił na temat: „*Potomstwo Syjonu*” (Izaj. 66:6-8).

W swym rozważaniu nad tym proroctwem brat skupił się nad trzema problemami:

1) Odniesienie czasowe, czyli do jakiego czasu odnosi się proroctwo

2) Znaczenie symboliki Syjonu, który tak nietypowo rodzi

3) Potomstwo Syjonu i kto jest tym potomstwem.

Proroctwo rozważane jest w dwóch odniesieniach, literalnym, które dokonało się w historii Izraela po wydaniu edyktu Cyrusa o odbudowie Jerozolimy, oraz w odniesieniu duchowym, dotyczącym duchowego Syjonu, które jeszcze należy do niedalekiej przyszłości.

Jako trzeci wykład swój powiedział brat Marek Sikora. Jego temat to „*Bóg nagradza tych, którzy go szukają*” (Hebr. 11:1,6). Wiara jest podstawą naszej łączności z Bogiem i źródłem poznania Jego woli. Wiara w obietnice Boże powinna być silna, gdyż tylko wtedy można się spodziewać, że nadzieja otrzymania nagrody duchowego stanu, a nawet Boskiej natury zostanie urzeczywistniona.

Ostatnimi rozważaniami tego dnia i całej konwencji podzielił się z nami brat Edward Sadowy, który nazwał je: „*Bądź wola Twoja*”. Brat tym wykładem podsumował atmosferę całej konwencji, gdyż słowa uwielbienia Ojca wyrażone w modlitwie Pańskiej ukazują całkowite poddanie się Jego opatrności. Wolą Bożą jest obdarzyć życiem wiecznym każdego człowieka posłusznego Jego prawu. Gdy zgodnie z hasłem konwencji: „*Słowo Chrystusowe niech mieszka w was obficie*”, tak będzie, poddanie się woli Bożej będzie możliwe i skuteczne.

Przy zakończeniu brat przewodniczący zwrócił się z apelem do wszystkich zebranych, by oddać chwałę i złożyć dzięki Ojcu Niebieskiemu i Zbawicielowi za tak wspaniałe błogosławieństwo, którego byliśmy uczestnikami. Mieliliśmy możliwość przeżyć wiele przyjemnych chwil, wysłuchać 12 wykładów i wziąć udział w społeczności Zebrania Świadectw; było też wiele okazji do rozmów i wieczornych śpiewów. Dzieci miały zapewnioną opiekę dzięki braciom z Komitetu Młodzieżowego; bracia prowadzący śpiew i zapewniający dobre nagłośnienie oddali wielką przysługę, by wszyscy mogli odczuć bogactwo Bożego błogosławieństwa.

Pieśnią „Zostań z Bogiem aż się zejdzem znów” i modlitwą Pańską 26. konwencja została zakończona. Życzeniem ogółu było, by przekazać serdeczne uczucia bratniej miłości wszystkim, którzy są czytelnikami tej notatki.

Kopak Jerzy
R-
„Straż”